

no han de fer quatre passes per trobar-se amb tots els altres i amb els gossos que ben aviat s'inclouen en els seus jocs.

Tot i que hi han els cingles ben a la vora els perills de que -- prenguin mal son reduïts i poden frir constantment dels espais lliures.

Aquesta llibertat ambiental, que també coneixem els adults, s'ens fica molt endins

i és un element bàsic per l'equilibri de l'esperit i del cos. Però a més de tot això tenim la possibilitat de conuiuere en una comunitat petita. Ens coneixem practicament tots i si no és així podríem aconseguir-ho fàcilment.

S'ens brinda l'oportunitat de posar en pràctica el més gran objectiu que busquem a les escoles: viure units, respectant l'individu

alisme de l'altre, ser nosaltres mateixos oberts a la col·lectivitat.

Aquesta lliçó que han d'aprendre els infants és fàcil que l'aprobïn amb èxit si nosaltres els hi ajudem perquè, com he dit abans, l'escola pretèn ser vida, i la vida més que amb teories, s'aprèn per contagi s'escomana vivin-la.

Rosa M. Pujol

COMUNICACIO

Estaba pensant la manera que aquest butlletí que avui estrenem, podria funcionar per tal de no caure en protagonismes absurds i poc efectius i com ho podríem fer perquè congueu sentit o almenys estigues en línia, amb algunes de les coses que ens ofereix Tavertet.

S'em va acudir pensar encara que d'una manera superficial, en la corrent filosòfica personalista francesa, d'inspiració cristiana i iniciada cap als

anys 30 d'aquest segle.

Tot i que l'article no preten ser cap comentari sobre filosofia, crec que val la pena, llegir el següent..

L'intent que ens proposa aquesta corrent filosòfica, és el de superar alhora, l'individualisme i la despersonalització, propis tant de la Societat contemporànea, com de les tendències totalitaristes que recueixen l'home a pur moment o instru-

ment de la col·lectivitat estatal.

Entenc que Tavertet, reuneix totes les condicions per oferir alternatives a alguns dels trets més alienants, que ens toquen viure en l'actual Societat, vull dir en els llocs a on normalment treballem o bé hi pasem la major part del nostre temps. Cito alguns punts concrets i d'una manera resumida, perquè puguin servir de reflexió davant l'espectacle que la natura--

ens ofereix a Taver--
tet, natura que es---
pot ficar a dins nos-
tre, i ens pot qües--
tionar valors fonament
tals, que aquí cal,--
podem compartir amb--
respecte i alhora amb
profunditat, perque--
encara tenim els ca--
rrers sense asfaltar--
i l'aire xoca amb la--
nostra pell, pur i---
sa, sense que l'home--
l'hagi pogut embrutar.

Trascendència del proce
s de personalitza--
ció, contra l'immanent
isme materialista.

Comunicació interper-
sonal, contra l'inci-
vualisme.

Dialèctica entre inte-
rioritat i exteriori-
tat, contra intimisme
i pura extroversió.

Dignitat eminent de--
la persona, contra la
reducció d'aquesta a-
pur mitjà.

Compromís polític, (En-
tenguis social o cí-
vic), contra manca---
d'acció concreta.

Per mí, el butl.leti,
no és cap finalitat,--
sino un pont, i per--
aixó penso que aquest
pont, serà tant llarg

o tant curt, com tots
nosaltres, veins ce--
Tavertet, vulguem..

L'important no és la-
manera, ni el sentit,
ni els protagonismes
sino la participació
i el servei que ens--
faci a tots.

El poeta cecia: L'im-
portant no es veu.

Aixó és possible que-
sigui veritat. Les---
paraules es veuen, i-
poden servir per comu-
nicar-nos. Aixó és el
que ha de fer, el but-
l.leti.

Josep Solans

NOTICIARI BREU

Neus Roquer

JA FA UN MES que te-
nim el teléfon automa-
tic, però no tots, ja
que han deixat al po-
ble sense teléfon pu-
blic, al mateix temps
que falta per instal-
lar uns deu o dotze
que ja fa tems estan
demanats. Esperem una
ràpida gestió del con-
sistori per tal de
sol.lucionar-ho.

SEMBLA SER el prolema
de l'aigua está a punt
de sol.lucionarse. Els
consellers van presen-
tar un estudi de la
que arriba al poble i
de la que es gasta ,
arrivant a la conclusió
de que s'ha de repassar
tota la instal.lació
dels carrers per tal
d'arreglar les pèrdues
Esperem que aviat sigui

arreglat i tots tinguem
aigua

ENQUANY després de
la missa del gall s'ha
recuperat una tradició
perduda ja fa uns 50
anys, el foc a la pla-
ça.